

at Invalidebestyrelsen kan ikke gaa ind paa at give de forlangte Penge, idet Bedkommende allerede havde faaet Mere end sin Ret, og det er da ogsaa kun det, Betænkningen udtaler. Naar det ærede Medlem ansøgte, at det var en fattig Mand, her var Tale om, skal jeg atter komme med den Bemærkning, at kunde vi afhjælpe al Nød, Fatigdom og Glendighed, saa var det en anden Sag. Det ærede Medlem syntes at bebrejde mig, at jeg havde talt om, at Manden havde lidt Straf; men det er Noget, som Andrageren selv stiller i Epidisen for sit Andragende, og vi ere nødsagede til at referere, hvad der staar i dette. Derfor er det refereret i Betænkningen, og ligeledes er det der refereret, at den Paagældende har faaet Uædsoprejsning. Det er Noget, man ikke kan bebrejde ham, tværtimod, det maa man rose ham for; men jeg tror heller ikke, at min Ytring giver Anledning til at tro Andet. Jeg kan altsaa ikke paa nogen Maade se, at der er Grund til at vedtage det af det ærede Medlem stillede Forslag. Med Hensyn til Pensionisterne skal jeg ligeoverfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) bemærke, at jeg i mit indledende Foredrag udtrykkelig sagde, at naar jeg ikke gik med, var det, fordi vi, hvis vi vedtage Indstillingen, vilde blive nødsagede til at forhøje Pensionerne overhovedet, thi vi kunde jo vel vide, at Finantsministeren, som ikke engang har villet være med til at give Soldaterne højere Lønning, førend de højere Embedsmænd faae en højere Løn, ogsaa med Hensyn til Pensionerne vil forlange en Forhøjelse for alle Pensionister og ikke vil være med til at give den blot til nogle af dem. Det var derfor, jeg sagde, at man ikke skulde være saa forhuppet. Forøvrigt finder jeg ikke videre Anledning til at udtale mig om, hvad der er kommet frem.

Sad: Jeg vil kun henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at det er fuldstændig rigtigt, naar det hedder, at Manden har faaet sin Ret, nemlig sin Pension fra den Tid, han indgav Begjæring om Pension. Han har dernæst faaet mere end sin Ret, idet han nemlig har faaet Pension for et Aar til, hvilket Administrationen efter de bestaaende Regler kan tilstaa. Det er altsaa ikke derom, den Bedkommende søger, men om at faae Pension for en Tid, der ligger endnu længere tilbage, navnlig saa langt tilbage, som hans Ret er gaaet, og den er gaaet ikke et Aar, men 3—4 Aar tilbage, og saa langt tilbage kan kun Bevilingsmyndigheden gjengive ham hans tabte Ret.

Octavius Hansen: Spørken det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) eller den ærede Ordfører, der have havt Ordet siden jeg sidst havde det, have oplyst, hvad der egentlig motiverer, at de ville stille de to Sukkerfabriker eller rettere Beboerne i Omegnen af disse Fabriker paa en saa forskjellig Maade, idet de

mene, at der kan være Anledning for Staten til at komme den ene Egn tilhjælp, men ikke den anden. Det forekommer mig overhovedet, at det Forslag, der her foreligger angaaende den Maade, hvorpaa de lollandske Sukkerrodyrkere skulle støttes, ikke har den heldigste Form, og dette turde maasse give det meget ærede Finantsubvalg, navnlig hvis den gjorte Indstilling ikke tages tilfølg af Thinget, Anledning til at tage under Overveielse inden Finantslovens 3die Behandling, om man ikke i Samraad med Finantsministeren kunde finde en heldigere Maade at støtte Sukkerroedyrkingen paa. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) har den Opfattelse, at Sukkerroedyrkingen overhovedet ikke er til Næls for Landet, og i saa Henseende støttes han af en anden Landmand her i Thinget, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) (Kjer: Og maasse flere!). Ja, maasse flere, mulig det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer). Dertil vil jeg bemærke, at de tre ærede Herrer vistnok ikke have saa nye Kjendskab til Sukkerroedyrking (Holm: Som det ærede Medlem?), ikke som jeg, men som de Landmænd, der bo i Nærheden af Fabrikerne og have gjort Erfaringer paa dette Omraade. At de Landmænd, der bo langt fra Fabrikerne, ikke have faaet Diet op for denne Dyrknings helbringende Indvirkning paa Landbruget, er let forklarligt. Den Indvendig, der er fremhævet, at de, som bo længere borte fra Fabrikerne, ikke kunne nyde godt af Af-faldet, har ikke meget paa sig; thi Affaldet bliver dog benyttet til Opfodring af Kvæg, og enten dette sker paa den ene eller paa den anden Gien-dom, er temmelig ligegyldigt. (Modsigelse.) Det maa dog vel komme ud paa Et, om man faar det Foderstof, man behøver, umiddelbart gennem Dyrkning af Sukkerroer eller middelbart gennem kunstig Gjødning. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) bemærkede til mig, at det var en Misforstaaelse, naar jeg troede, at Landmændene ikke havde Lov til frit at bruge deres Sorder. Jeg har aldrig paaftaaet noget Saadant, men jeg har kun sagt, at naar Staten paalegger det Produkt, som fremkommer af Sorden ved særlig Dyrkning, en Skat af 80 pCt., og putter den i sin Lomme, er dette et saadant Vaand, at man nok kan sige, at Landmændene i saa Tilfælde ikke have fri Brug af deres Sorder. (Scavenius: Der er ingen Skat paa Sukkerroedyrkingen!) Der betales dog 30 p i Skat af hvert Centner Hoer, som afleveres, og der gives Hoedyrkeren 40 Skilling for Centneret; saaledes er Forholdet. Om Staten for at forhindre Afgang i Skatten maa træffe slige Foranstaltninger, er et ganske andet Spørgsmaal. Da jeg ikke er Sagskyndig, skal jeg ikke komme ind paa at fremhæve Fordelene ved Sukkerroedyrkingen; men jeg tror dog, at enhver Landmand, der vil sætte sig ind i Sagen, vil komme til det Resultat, at denne